

N:o 287.

Af Herrar P. Staaff och P. Lithner: Om anslag dels till östra stambanans fortsättning i riktning från Norrköping till Nässjö och dels till norra stambanans fortsättning i riktning från Upsala öfver Sala till Storvik.

Som vid nu pågående riksmöte redan äskats understöd från Statens sida till byggande af jernvägar och det följaktligen torde böra tillses, att vid beviljande af anslag för slika ändamål en rättvis ordning, med hänsigt till landets skiljda delar, följes, så må det vara oss tillåtet, att få i första rummet och till samtidig bearbetning anmäla de redan påbörjade och på dagordningen först stående så kallade östra och norra stambanorna, de der väl, utom allt tvifvel, nu jemte eller åtminstone nästefter den långt fortskridna nordvestra stambanan, böra vara i ordningen att bringas till fortsättning och slut. För dessa banors företrädesrätt tala härför utan, i hänsigt till den *östra*, den mäktiga bördigheten af de orter den genomlöper och är afsedd att förena, samt i hänsigt till den *norra* den omständigheten, att sex läns intresse dermed sammanhänger, så vidt detta intresse utgöres af det verksamaste medlet till hastig utveckling af stora och rika resurser; hvarjemte den norra banans utsträckning påkallas af nödvändigheten att förmedelst mångdubblad trafik göra en redan färdigbyggd bandel inkomstbringande.

Om östra stambanans riktning för deraf återstående del äro inga tvistigheter vidare för handen. Om riktningen af norra stambanan i dess utsträckning från Upsala göra sig väl olika meningar gällande, dock endast hos dem, hvilka saken icke annorledes rör, än så vidt de önska och afse att göra ytterligare en bana nödvändig. Att inom de län, för hvilkas trafik den norra banan egentligen är afsedd, meningen allt hitintills enhälligt uttalat sig för banans utsträckning från Upsala till Sala och derifrån till Storvik på Gefle—Dala-linien, derom förefinnes ett ojäfaktigt bevis i de utlåtanden och petitioner, som i sådan syftning afgifvits dels af de Norrländska länens landsting och dels af inom samma län befintliga särskilda kommuner. Genom den i Norrland äskade nyss omfördälda riktningen bereder man också ostridigt den fördel dels för *de norra länen* att få trafiken ledd på en väg, derifrån sambandet med det östra och vestra Sverige är öppet och hvarifrån

värderikt gods af allehanda slag är för trafiken att vinna och dels för Staten att utan afsevärd olägenhet få inledd på *en gemensam väg* den trafik, som eljest skulle delas på *tvänne skiljda banor*, af hvilka ingendera skulle bära sig, samt att framkalla ett helt system af bibanor och andra kommunikationsleder.

Inom det län, der hittills största obenägenheten mot nu föreslagna riktning visat sig, har dock motviljan börjat förunderligen gifva med sig. Detta vitsordas af det enhälliga yttrande till fördel för Sala—Storviks-riktningen, som vid ett i Fahlun nyligen afhållet större jernvägsmöte af de närvarande afgafs.

I enlighet med det anförda våga vi derföre vördsamt föreslå:

att Riksdagen behagade till utgående under innevarande statsregleringsperiod anslå:

dels till fortsättning af östra stambanan i riktning från Norrköping till Nässjö 1,000,000 R:dr R:mt, och

dels till fortsättning af norra stambanan i riktning från Upsala till Sala och vidare till Storvik å Gefle—Dala-linien likaledes 1,000,000 R:dr R:mt.

Om remiss till Stats-Utskottet anhålles.

Stockholm den 28 Januari 1869.

Pehr Staaff.

P. Lithner.

N:o 288.

Af Herr Åke Andersson: Om föreskrift det prest, som har tionde, boställsjord eller annan inkomst i flera kommuner, bör i hvardera kommunen bevillningstaxeras för den inkomst, han inom samma kommun uppbär.

Vid de tvänne sistförflutna riksdagarne väckte jag motion derom, att prest, som uppbär inkomst af flera kommuner, måtte i hvardera för bevillning taxeras. Detta förslag blef af sistlidna Riksdags Bevillnings-Utskott tillstyrkt, men icke af Kamrarna antaget. Jag hade vid förslaget förbisett den omständigheten att prest bar på åtskilliga ställen inkomster utom pastoratet, det icke heller Bevillnings-Ut-